

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 23 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Niderlandy) – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

(Sprawa C-442/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Konwencja z Aarhus — Dyrektywa 2003/4/WE — Artykuł 4 ust. 2 — Publiczny dostęp do informacji — Pojęcie „informacji dotyczących emisji do środowiska” — Dyrektywa 91/414/EWG — Dyrektywa 98/8/WE — Rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 — Wprowadzanie do obrotu środków ochrony roślin i produktów biobójczych — Poufność — Ochrona interesów przemysłowych i handlowych]

(2017/C 030/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting

Strona pozwana: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Przy udziale: Makhtesim-Agan Holland BV

Sentencja

1) Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż wnioskodawca składający wniosek o zezwolenie na wprowadzenie do obrotu środka ochrony roślin lub produktu biobójczego nie wniósł, w ramach postępowania przewidzianego w celu uzyskania tego zezwolenia, o poufne traktowanie informacji przedłożonych w ramach tego postępowania na podstawie art. 14 dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, art. 19 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych lub art. 33 ust. 4 i art. 63 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG, nie stoi na przeszkodzie temu, by właściwy organ, do którego po zamknięciu wspomnianego postępowania wpłynął wniosek o dostęp do tych informacji złożony przez osobę trzecią na podstawie dyrektywy 2003/4, zbadał sprzeciw owego wnioskodawcy wobec tego wniosku i oddalił w stosownym przypadku tenże wniosek na podstawie art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. d) tej dyrektywy z tego powodu, że ujawnienie owych informacji naruszyłoby poufność informacji handlowych lub przemysłowych.

2) Artykuł 4 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2003/4 należy interpretować w ten sposób, że:

— w zakres pojęcia „emisji do środowiska” w rozumieniu tego przepisu wchodzi uwalnianie do środowiska produktów lub substancji takich jak środki ochrony roślin lub produkty biobójcze oraz substancji zawartych w tych produktach, pod warunkiem że uwalnianie to jest rzeczywiste lub przewidywalne w normalnych lub realistycznych warunkach użycia;

- w zakres pojęcia „informacji dotyczących emisji do środowiska” w rozumieniu wspomnianego przepisu wchodzi wskazówki dotyczące natury, składu, ilości, daty i miejsca „emisji do środowiska” tych produktów lub substancji, jak również dane dotyczące bardziej i mniej długoterminowych skutków tych emisji dla środowiska, a w szczególności informacje dotyczące pozostałości obecnych w środowisku po zastosowaniu danego produktu oraz badania dotyczące pomiaru znoszenia rozpylanej substancji przy takim zastosowaniu, niezależnie od tego, czy dane te pochodzą z badań (semi-)polowych, badań laboratoryjnych lub badań dotyczących translokacji.
- 3) Artykuł 4 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2003/4 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku wniosku o dostęp do informacji dotyczących emisji do środowiska, których ujawnienie naruszyłoby jeden z interesów wskazanych w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), d), f)–h) tej dyrektywy, należy ujawnić tylko istotne dane, które mogą zostać wyciągnięte ze źródła informacji i które dotyczą emisji do środowiska, jeżeli możliwe jest oddzielenie tych danych od innych informacji zawartych w owym źródle, co powinien zweryfikować sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 462 z 22.12.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 listopada 2016 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-461/14) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2009/147/WE — Ochrona dzikiego ptactwa — Obszary specjalnej ochrony — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych)

(2017/C 030/04)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes, E. Sanfrutos Cano, D. Loma-Osorio Lerena i G. Wilms, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Gavela Llopis, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując odpowiednich środków w celu uniknięcia na obszarze specjalnej ochrony „Campiñas de Sevilla” pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków, jak również niepokojenia gatunków, dla których obszar ten został wyznaczony, Królestwo Hiszpanii uchybiło, w odniesieniu do okresu przed dniem 29 lipca 2008 r., zobowiązaniom, które na nim ciążyły na mocy art. 4 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa i, w odniesieniu do okresu po dniu 29 lipca 2008 r., zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 6 ust. 2 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska i Królestwo Hiszpanii pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 462 z 22.12.2014.